

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a doua după Rusalii



Pe vasele Sfântului Duh și făcliile strălucitoare ale Bisericii lui Hristos, pe Sfinții români aleși de Dumnezeu, cei care au luminat pământul țării noastre și poporul binecredincios cu lumina întreit strălucitoare a Preasfintei Treimi, să-i laudăm noi, fii neamului românesc, cei ce cu credință și cu dragoste săvârșim pomenirea lor, zicând: Bucurați-vă, Sfinților români, rugători fierbinți pentru sufletele noastre!

Binecuvântat fie Dumnezeu Care, la vreme potrivită, a trimis poporului său binecredincios bărbați înțelepți și sfinți voievozi, apărători de țară și citori de lăcașuri sfinte, apărători ai dreptei credințe și ai neamului nostru, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Din Acatistul Sfinților Români

Evangelhia Duminicii Sfinților Români

Matei 4, 18-23

Chemarea primilor Apostoli

În vremea aceea, pe când Iisus umbla pe lângă Marea Galileii, a văzut pe doi frați: pe Simon ce se numește Petru și pe Andrei, fratele lui, care aruncau mreaja în mare, căci erau pescari; și le-a zis: Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni. Iar ei, îndată lăsând mrejele, au mers după El. Și, de acolo mergând mai departe, a văzut pe alți doi frați: pe Iacov al lui Zevedeu și pe Ioan, fratele lui, în corabie cu Zevedeu, tatăl lor, dregându-și mrejele, și i-a chemat. Iar ei, îndată lăsând corabia și pe tatăl lor, au mers după El. Și a străbătut Iisus toată Galileea, învățând în sinagogile lor și propovăduind Evangelhia Împărăției și tămăduind toată boala și toată nepu-

Împărăția cerurilor nu are nici un preț. Valorează atât cât ai. Pentru Zaheu a valorat jumătate din cea avea, pentru că cealaltă jumătate pe care o avea, adunată pe nedrept, a promis că o va înapoia împătrit (Luca 19, 8). Pentru Petru și Andrei a constat în mrejele și corăbiile pe care le-au lăsat în urmă, pentru femeia văduvă a valorat doi bani (Matei 12, 42); pentru altul a valorat un pahar cu apă rece (Matei 10, 42). Deci, așa cum am spus, împărăția cerurilor valorează atât cât avem.

(Sfântul Grigorie cel Mare)

Patriarhul de Ziua Mondială a Rețelelor de Socializare: Cuvântul bun luminează comunicarea

Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a adresat miercuri, cu prilejul Zilei Mondiale a Rețelelor de Socializare, un mesaj despre comunicarea responsabilă în contextul provocărilor lumii contemporane.

Mesajul integral:

Cuvântul bun luminează comunicarea

În contextul pandemiei, platformele de socializare s-au dovedit a fi un mijloc misionar și pastoral foarte util, întrucât o mare perioadă de timp credincioșii nu au putut participa fizic la slujbele Bisericii. Astfel, transmiterea slujbelor online a reprezentat o mângâiere sufletească, o sursă de pace și bucurie, mai ales că foarte mulți oameni au suferit de singurătate, anxietate, nesiguranța zilei de mâine, teama de îmbolnăvire și de moarte.

Le mulțumim eparhiilor, parohiilor și mănăstirilor din cuprinsul Patriarhiei Române că au răspuns cu promptitudine îndemnurilor noastre și nevoilor spirituale ale credincioșilor, asigurând transmiterea Sfintei Liturghii și a celorlalte slujbe pe rețelele de socializare.

Prin slujbele Bisericii difuzate online, perioada de însingurare și neliniște a fost transformată într-una de speranță și comuniune, credincioșii așteptând cu multă responsabilitate și încredere în Dum-

nezeu momentul participării liturgice reale, de care astăzi ne bucurăm.

Ziua Mondială a Rețelelor de Socializare, serbată anual la data de 30 iunie, este un prilej de a-i felicita pe toți cei care utilizează platformele sociale pentru promovarea cuvintelor și faptelor bune ale oamenilor, nu pentru a genera conversații conflictuale și ofensatoare.

În acest sens, Mântuitorul Iisus Hristos ne îndeamnă cu aceste cuvinte: „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri” (Matei 5, 16).

Prin urmare, să folosim cu discernământ și responsabilitate rețelele de socializare în duhul solidarității, respectului și iubirii de semenii, potrivit cuvintelor Sfântului Apostol Pavel: „Nu faceți nimic din duh de ceartă, nici din slavă deșartă, ci cu smerenie unul pe altul să-l socotească mai de cinste decât el însuși. Să nu caute nimeni numai ale sale, ci fiecare și ale altuia” (Filipeni 2, 3-4).

† DANIEL

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române



Foto: Ionuț Andrei Bo-

Cine sunt sfinți ? Cuvinte înțelepte

„Sfinții sunt cei care, prin taina smereniei lor, nu doresc să-l domine pe celălalt. Pentru ei, celălalt este raiul. Oamenii mândri doresc să-i domine pe ceilalți pentru că celălalt, în perspectiva lor, este iadul. Sfinții pe care îi prăznuim astăzi sunt cei care au devenit oameni liberi, căci liber este omul care nu este dominat de păcat și care, prin pocăință, îndepărtează sclavia răului și domină pornirile păcătoase (...)

Cinstirea sfinților se împlinește cunoscându-le viața și urmându-le cuvântul.

În vremuri precum cele pe care le trăim, avem mare nevoie de două lucruri: de mângâiere, ca să nu cădem în descurajare, și de răbdare multă, ca să treacă valul.

De unde luăm această mângâiere și duhul răbdării? Din Sfânta Scriptură, pe care Sfântul Apostol Pavel o numește «izvor de mângâiere și de răbdare».

«Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care, după mare mila Sa, prin învierea lui Iisus Hristos din morți, ne-a născut din nou, spre nădejde vie, spre moștenire nestrăicătoare și neîntinată și neveștejită, păstrată în ceruri pentru voi» (I Petru 1, 2-3).

Primim în viața noastră tot felul de îndemnuri și sfaturi ca, în libertate, să alegem.

Ni se spune adesea că viața noastră se desfășoară doar aici, pe pământ, că viața se sfârșește la mormânt, că totul se petrece aici și se cuvine a trăi această viață, pentru că este scurtă, iar după mormânt nu ar mai fi nimic.

Sfântul Apostol Petru ne spune că avem «nădejde vie», «o moștenire nestrăicătoare în ceruri».

Viața de pe pământ este doar prima parte a vieții noastre, cea adevărată și deplină începe după trecerea noastră prin această lume.

Ascultând vocea celor dintâi, trăim ca și când Dumnezeu nu ar exista.

Aceasta este secularizarea. Să trăiești ca și cum Dumnezeu nu ar exista, ca și cum nu ar fi veșnicie, ca și cum rolul Bisericii este de tăgăduit,

iar Scriptura nu ar spune adevărul. Alegerea este a noastră.

Ascultăm de cei care ne spun că totul este aici, sau de Sfânta Scriptură – izvorul mângâierii și al răbdării – că cetatea noastră cea adevărată nu este aici, ci în ceruri?”

«Sunteți ca niște prunci de curând născuți, dorind laptele cel duhovnicesc și neprefăcut, ca prin el să creșteți spre mântuire. De vreme ce ați gustat și ați văzut că bun este Domnul. Apropiați-vă de El, piatra cea vie» (I Petru 2, 2-4)

Suntem așezați în fața unei duble alegeri.

Ni se oferă, de cele mai multe ori, în viața obișnuită, hrană chimizată, băutură prefăcută, frumusețe contrafăcută.

Acest simulacru de frumusețe devine o frumusețe luciferică, adică doar aparența unei frumuseți, și mult duh găunos în realitate.

Ni se amintesc tot felul de lucruri pe care ar trebui, după dorința lor, să le îmbrățișăm cu grabă: să supunem copiii noștri la educația sexuală în școli, să acceptăm tot felul de forme de căsătorie, să acceptăm sinuciderea asistată, pentru că bătrânețea este grea – iată ce ne șoptește, ca un cântec de sirena, duhul acestei lumi, ca noi să ne aruncăm disperati într-o adâncuri.

În fața acestei perspective, Sfântul Apostol Petru ne propune «laptele cel duhovnicesc și neprefăcut». Ce înseamnă acestea? Înseamnă Pâinea cea spre ființă, Apa cea Vie – Hristos Domnul.

Euharistia, rugăciunea și familia proprie sunt cei trei stâlpi care ne ajută să nu fim luați de valul acestei lumi.

«Trăiți ca oamenii liberi, dar nu ca și cum ați avea libertatea drept acoperământ al răutății, ci ca robi ai lui Dumnezeu». (I Petru 2, 16) «Lumea vă făgăduiește libertate, fiindcă oamenii lumii sunt ei înșiși robii stricăciunii, fiindcă ceea ce te biruiește, aceea te și stăpânește». (II Petru 2, 16)

Cel mai mare dar al lui Dumnezeu este libertatea, pe care omul o dobândește mărturisind Adevărul.

Diavolul dorește ca cel mai mare dar să îl transforme în libertate neasumată corespunzător – tirania libertății.

Libertatea cea adevărată este dobândită în relație cu Domnul Hristos, când omul primește putere să domnească peste patimi”.

IPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei
(*texte selectate de Vasilica Onofrei*)



Foto: Valentin Bur-

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)

Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602,
Vasilica Onofrei

*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
www.parohiatomacozma.ro,

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook



Biserica Toma Cozma

Program liturgic

◆ **Duminică, 4 iulie 2021**

08:00 Utrenia și Sfânta Liturghie

18.00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ **Vineri, 9 iulie 2021**

18:00 Slujba Agheasmei și a Sfântului Maslu, în cadrul căreia credincioșii se pot închina la moaștele Sf. Ap. Iacov, ruda Domnului (a cărui Epistolă Sobornicească constituie argument peste veacuri pentru instituirea acestei Taine); citirea pomelnicelor care se poartă la biserica noastră

* Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

◆ **Sâmbătă, 10 iulie 2021**

07:00 Utrenia și Sfânta Liturghie

18:00 Slujba Vecerniei

Pilde cu tâlc

O sentință împotriva nepăsării

Un tânăr de 15 ani a fost prins furând dintr-un magazin din America. În încercarea de a scăpa, băiatul a distrus și un raft.

După ce judecătorul a auzit cazul, l-a întrebat pe băiat:

”-Chiar ai furat ceva? Ai furat pâine și brânză și ai distrus raftul?”

Băiatul, rușinat, cu capul aplecat, a răspuns:

”- Da ”.

Judecătorul: ”De ce ai furat? ”

Băiatul: ” Aveam nevoie ”.

Judecătorul: ”Nu ai putut să le cumperi, în loc să furi ?”

Băiatul: ” Nu aveam bani ”

Judecătorul: ” Ai fi putut să ceri bani părinților”

Băiatul: ” O am doar pe mama care este bolnavă la pat și nu are serviciu. Pentru ea am furat pâinea și brânza ”

Judecătorul: ” Nu faci nimic, nu ai un loc de muncă? ”

Băiatul: ” Am lucrat la o spălătorie auto. Mi-am luat o zi liberă ca să o ajut pe mama și de aceea am fost concediat. ”

Judecătorul: ” Nu ai căutat altceva de lucru în altă parte?”

După încheierea conversației cu băiatul, judecătorul a anunțat verdictul :

” Furtul, mai ales furtul pâinii, este o infracțiune foarte rușinoasă. Și aici cu toții suntem responsabili de această crimă. Toți cei prezenți în această sală astăzi, inclusiv eu, suntem responsabili pentru această crimă. Astfel, fiecare dintre cei prezenți va fi amendat cu 10 de dolari. Nimeni nu va ieși de aici până când nu vor da cei 10 de dolari”

Judecătorul a scos o bancnotă de 10 dolari din buzunar, a luat un pix și a început să scrie:

” În plus că am stabilit o amendă pentru proprietarul magazinului în cauză care l-a predat poliției pe băiatul înfometat de 1.000 de dolari. Dacă amenda nu va fi plătită într-o oră, magazinul va rămâne închis.”

Toți cei prezenți și-au cerut scuze băiatului și i-au fost înmânați toți banii strânși. Judecătorul s-a ridicat pentru a părăsi sala de judecată ascunzându-și lacrimile.

După ce au auzit verdictul, cei prezenți în sala aveau ochii plini de lacrimi.

Apoi, a dat această explicație:„Dacă o persoană este prinsă furând pâine, toți oamenii din acea comunitate, societate și stat ar trebui să le fie rușine!”